

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:

1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:

Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

poniedz. - piątek
7.30 - 16.30 w kaplicy
Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

p-szy piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY
środa godz. 17.00

**- DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**

piątek godz. 16.45

**- DO NIEPOK. SERCA
NM P p-sza sobota g 6.30**

**- DO ŚW. FRANCISZKA
z Asyżu 2-ga sobota g.6.30**

**- KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWIJ**

16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO

23 dzień m-ca. godz. 17.00

**MSZA ŚW. Z MODLITWĄ
O UZDROWIENIE-ostatni
piątek m-ca godz.17.00**

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**

15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel.896453960

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ!**

WIELKANOC 2019

**RUCHY I
STOWARZYSZENIA:**

1. SŁUŻBA

LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

3. ODNOWA W DUCHU

ŚWIĘTYM

- środa godz.18.00

4. GRUPA

MŁODZIEŻOWA

„PRZYJACIELE JEZUSA”

- piątek godz. 18.00

5. WSPÓLNOTA

ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Lubawa, Tuszewo

i Fijewo - pierwszy

wtorek m-ca po

Mszy św. o g. 17.00,

Mortęgi -ostatni

czwartek m-ca po

Mszy św. o g.18.00

6. RODZINY

NAZARETAŃSKIE

- środa po

Mszy św. o g. 17.00

7. FRANCIUSZKAŃSKI

ZAKON ŚWIECKICH

-niedziela o godz. 18.00

W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

1. CHRZTY

1. Rozalia Granacka - 21.04
2. Leonard Zachary Żurański - 21.04
3. Adam Bednarczyk - 21.04;
4. Filip Lewandowski 26.04
5. Amelia Fafińska - 27.04
6. Witold Krajzewicz 27.04
7. Mieszko Roch Kowalski - 27.04
8. Bartłomiej Hładczuk 28.04
9. Marianna Ewertowska -28.04
10. Klementyna Helena Wojtowicz;

Odbывают się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy św. o godz.17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

2. BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,

3. ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

1. Mateusz Lewandowski z Emilią Głowacką - 26.04
2. Paweł Dampc z Katarzyną Ruczyńską - 27.04

4. POGRZEBY

1. Adam Franciszek Licznarski - 12.04
2. Mariusz Jacek Stawiarski - 26.04
3. Henryk Kowalczyk - 02.05

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

GŁOS

NR 134 maj 2019

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

**IKONA BOGARODZICY –
PRAOBRAZ WSZYSTKICH KOBIEC**

Wielkość i różnorodność ikon Bogarodzicy, mimo że wyraża przede wszystkim bogactwo i obfitość przynależących do Niej charyzmatów, to w szerszym znaczeniu odwzorowuje również szczególne powołanie, rolę i miejsce kobiety w życiu świata- jeśli przyjąć, że Matka Boża jest figurą wszystkich kobiet, że to w Niej odnajduje swoje powołanie każda kobieta i jeżeli nie całościowo, to przynajmniej w wielu aspektach kobiecości utożsamia się z Nią. Wielkość i różnorodność ikonograficznych przedstawień Maryi *Theotokos*-Matki Bożej, Bogarodzicy- ukazuje Ją jako praobraz kobiecości, uobecniający się w praktyce codziennego życia, rozpoznawalny nie tylko wierzącym sercem, lecz też wśród powszednich obowiązków, wśród zwykłych prac i uczynków dziś bez porównania bardziej wykraczających poza te od wieków tradycyjnie przypisywane kobiecie. Ikonnicy- piszący ikony Matki Bożej malarze ikon- obdarzeni szczególną łaską postrzegania w Niej wszelkich aspektów kobiecości ustalili je i rozpisali na kanoniczne mocno zindywidualizowane wyobrażenia Bogarodzicy dane wiernym w trzech typowych Jej przedstawieniach jako: *Theotokos Eleusa* (Miłosierna, Współczująca, Litościwa), *Theotokos Hodegetria* (Przewodniczka, Wskazująca drogę) i *Theotokos Oranta albo Orantka* (Modląca się). Ikoniczna różnorodność przedstawień Bogarodzicy uzupełnia skromny, by nie rzec nikły, Jej wizerunek w Ewangeliach. Wyraża poprzez tę różnorodność wielość kobiecych powołań z ich oczywistym centrum – macierzyństwem. /fragm. z „Mały Ikonostas Bogarodzicy Wszystkich strapionych radość” - Andrzej Turczyński/.

**MODLITWA DO
PRZENAJŚWIĘTSZEJ
BOGARODZICY**

Przenajświętsza Królowo moja, Bogarodzico, przez święte Twoje i wszechpotężne modlitwy uchowaj mnie, pokornego i niegodnego Twego sługę, przed rozpaczą, niepamięcią i brakiem rozumu, niedbałością i wszystkimi odrażającymi, zdradliwymi i bluźnierczymi zamiarami mego nędznego serca i zmałowanego mego umysłu, zgaś płomień moich pożądliwości, albowiem nędzny jestem i niegodny. Wybaw mnie od wszelkich srogich wspomnień i zamysłów, uwolnij mnie od wszystkich złych uczynków, albowiem błogosławiona jesteś wśród wszystkich ludów, i wysławiamy imię Twoje przenajświętsze na wieki wieków. Amen.

**POKOCHAJ MATKĘ
NAJŚWIĘTSZĄ.
NABOŻEŃSTWO MAJOWE
LUBAWA- 16.30, MORTĘGI –
DNI POWSZEDNIE 18.00, W
NIEDZIELĘ PO MSZY ŚWIĘTEJ**

DROGIE MAMY!

W dniu Waszego Święta, które przypada **26 maja** życzymy Wam ciągłego napełniania się Bożą miłością. To Was powołał Stwórca, byście tę miłość przekazywały swoim najbliższym. Czerpcie ją zatem od Tego, który sam jest Miłością. Niech opieka najlepszej Matki- Maryi wspiera Was w przeżywaniu najpiękniejszego powołania, napełniając serca pokojem i radością, a twarze uśmiechem.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Aby dzięki zaangażowaniu swoich członków Kościoła w Afryce był zaczynem jedności wśród narodów, znakiem nadziei dla tego kontynentu.

LITURGIA SŁOWA

01V-wtorek, św. Józefa Rzemieślnika

Dz5,17-26;Ps34;J3,16-21

03V- środa, NMP, Królowej Polski-uroczystość, 227 rocznica uchwalenia Konstytucji Trzeciego Maja

Ap11,19a;12,1,3-6a.10ab ;Jdt13; Kol1,12-16; J19,25-27

05V- 3 Niedziela Wielkanocy Dz5,27b-32.40b-41;Ps30;Ap5,11-14;J21,1-19

06V- poniedziałek, świętych Apostołów Filipa i Jakuba, święto

1Kor15,1-8;Ps19;J14,6-14

08V-środa, św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski, 74. Rocznicza zakończenia II wojny światowej

Dz20,17-18a;28-32.36;Ps100;Rz8,31b-39;J10,11-16

12V- 4 Niedziela Wielkanocy Dz13,14.43-52;Ps100;Ap7,8.14b-17;J10,27-30

13V- poniedziałek, NMP z Fatimy Filipa i Jakuba, święto

Dz11,1-18;Ps42;J10,1-10

14V- wtorek, św. Macieja Apostoła, święto Dz1,15-17;Ps113;J15,9-17

16V- czwartek- św. Andrzeja Boboli, kapłana i męczennika, patrona Polski, święto Ap12,10-12a lub1Kor1,10-13.17-18;Ps34;J17,20-26

19V- 5 Niedziela Wielkanocy Dz14,21b-27;Ps145;Ap21,1-5a;J13,31-33a.34-35

24V-piątek, NMP, Wspomożycielki Wiernych, wspomnienie

Dz15,22-31'Ps57;j15,12-17

26V-6 Niedziela Wielkanocy, Dzień Matki

Dz15,1-2.12-29;Ps67;Ap21,10-14.22-23;

J14,23-29

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

/koment. ks. M.Warowny/

12V- 4 Niedziela Wielkanocna J10,27-30

Kiedy człowiek odkrywa, że zaangażował się po złej stronie, że słuchał złych doradców, lub naśladował złe wzorce, często nie chce się do tego przyznać i idzie w zaparte, przekonując cały świat, że dokonał słusznego wyborów. A Jezus zaprasza nas do refleksji nad tym, za kim idziemy, jakimi ideami kierujemy się w życiu, kto jest dla nas autorytetem. Który z naśladowanych przez nas liderów faktycznie daje swoje życie za nas bez oczekiwania zapłaty/Tylko Jezus jest dobrym Pasterzem, bo każdy, kto szuka własnego zysku nie zasługuje na to miano. **19 V- 5 Niedziela Wielkanocy J13,31-33a.34-35** Egoizm, rywalizacja, obmowa, wykorzystywanie drugiego, to tylko nieliczne grzechy z długiej listy zła,

czynionego przeciwko przykazaniu miłości bliźniego. A Bóg doznaje chwały przez miłość Jezusa, który kocha Judasza do końca, wydaje swoje życie za każdego grzesznika, jest uwielbieniem miłości Ojca. A jak my uwielbiamy Ojca? Czy te kilka punktów z długiej listy grzechów przeciwko miłości nie jest naszą powszechnością?

26 V- 6 Niedziela Wielkanocna J14,23-29

W każdym objawieniu się Boga słyszymy „Nie bój się”. Bóg zawsze przychodzi z darem pokoju, którym napędza nasze serca. Ten pokój nie jest dziełem ludzkiej inteligencji, ale owocem przyjęcia Ducha Świętego. To dlatego mówimy, że pokój zamieszkuje w nas. Drogą do posiadania tego pokoju jest życie nauką Jezusa. A to nie może się dokonać bez miłości. Bóg pragnie byśmy żyli Jego nauką, gdyż tak jak zakochanemu, największy trud poniesiony dla ukochanej osoby wydaje się łatwy i oczywisty, tak samo w nauce bożej nie ma nic trudnego dla tego, kto kocha.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

KAŻDY, KTO POŻĄDLIWIE PATRZY NA KOBIETĘ.

W Kazaniu na Górze Chrystus przypomina tylko przykazanie „Nie cudzołóż”. Natomiast nie krytykuje postępowania swoich słuchaczy. Wszystko, co na ten temat powiedziano pochodzi zwłaszcza z rozmowy z faryzeuszami, w której Chrystus odwołał się „do początku”. W Kazaniu na Górze Chrystus całą tę krytykę pomija – lub raczej ją zakłada. To, co powie w drugiej części swojej wypowiedzi, zaczynając od słów: „A Ja wam powiadam”, będzie czymś więcej, niż polemiką z „uczonymi w Piśmie”, czyli z moralistami Tory. I będzie także czymś więcej, niż krytyką etosu starotestamentalnego. Będzie od razu przejściem do nowego etosu. Chrystus pozostawia wszystkie spory prowadzone o etyczny sens cudzołóstwa na gruncie prawodawstwa, gdzie istotna międzyosobowa relacja męża i żony została w znacznej mierze przysłonięta przedmiotową relacją własności - i wchodzi w inny wymiar. Mówi: „A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już w swoim sercu dopuścił się z nią cudzołóstwa(Mt5,28). Tak więc „cudzołóstwo w sercu” zostało

przeciwstawione „cudzołóstwu w ciele”. Musimy pytać o właściwe racje takiego przeniesienia punktu ciężkości grzechu. Musimy również pytać o właściwe znaczenie analogii: jeśli bowiem cudzołóstwo wedle swojego podstawowego znaczenia może być tylko „grzechem ciała”, w jakim znaczeniu to, czego człowiek dopuszcza się w sercu, zasługuje również na miano cudzołóstwa? Słowa Chrystusa, budujące podwaliny nowego etosu domagają się znów gruntowego zakorzenienia w antropologii. Zanim podejmiemy próbę odpowiedzi na te pytania zatrzymajmy się na zwrocie, który w słowach Mt5,27-28 dokonuje tego przesunięcia znaczenia cudzołóstwa od „ciała” do „serca”. Są to słowa o pożądaniu. Chrystus mówi o pożądaniu: „kto pożądliwie patrzy” I ten właśnie zwrot domaga się odrębnej analizy dla zrozumienia całości wypowiedzi. Wypada tu nawiązać do uprzednio już przeprowadzonej analizy, która miała na celu rekonstrukcję obrazu „człowieka pożądliwosti”- już u początku dziejów. Ów człowiek, o którym mówi Chrystus w Kazaniu na Górze- człowiek, który „pożądliwie patrzy” – jest niewątpliwie człowiekiem pożądliwosti. I dlatego właśnie „pożąda”, dlatego „patrzy pożądliwie”, gdyż pożądliwość, a w szczególności pożądliwość ciała stała się jego udziałem. Obraz człowieka pożądliwosti, ten, który zbudowaliśmy na poprzednim etapie, ma nam obecnie dopomóc w interpretacji owego „pożądania” o którym mówi Chrystus w Mt5,27-28. Chodzi zaś tutaj nie o interpretację jedynie psychologiczną, ale równocześnie teologiczną. Chrystus przemawia w kontekście ludzkiego doświadczenia i równocześnie w kontekście dzieła odkupienia. Te dwa konteksty nakładają się na siebie i wzajemnie przenikają. Posiada to istotne znaczenie dla całego etosu Ewangelii. Posiada takie samo znaczenie dla tej szczegółowej treści, którą niesie w

sobie wyraz „pożąda” czy „pożądliwie patrzy”. Używając tych wyrażen Nauczyciel odwołuje się do doświadczenia i świadomości człowieka każdego miejsca i każdego czasu. Język Ewangelii posiada uniwersalną komunikatywność. Jednakże dla bezpośredniego słuchacza, którego świadomość była kształtowana na Biblii, „pożądanie” musiało się kojarzyć z szeregiem pouczeń i przestróg, jakie znajdował w Księgach o charakterze „mądrościowym”. Przestrogi przed pożądliwością ciała a także rady mające na celu zabezpieczenie przed nią pojawiają się tam wielokrotnie. Tradycja „mądrościowa” miała jak wiadomo, szczególne znaczenie dla moralności i obyczajowości społeczeństwa izraelskiego. To, co w tych przestrogach i radach jakie znajdziemy np. w Księdze Przysłów, Syracha, czy nawet Koheleta uderza nas od razu, to pewna ich jednostronność. Przestrogi kierowane są nade wszystko do mężczyzn, natomiast kobieta jawi się w tych przestrogach i radach najczęściej jako okazja do grzechu lub wręcz jako uwodzicielka, której należy się strzec. Trzeba przyznać, iż zarówno Księga Przysłów jak i Księga Syracha obok przestrogi przed kobietą, przed jej uwodzicielskim wdziękiem, który prowadzi mężczyznę do grzechu, zdobywają się zarówno na pochwałę kobiety, która jest „dzielną” towarzyszką życia swego małżonka jak i na pochwałę piękności i wdzięku dobrej żony, która czyni szczęśliwszym swego męża. „Wdzięk nad wdziękami skromna kobieta i nie masz nic równego osobie powściągliwej, Jak słońce wschodzące na wysokościach Pana, tak piękność dobrej kobiety nad ozdobami jej domu. Jak światło błyszczące na świętym świeczniku tak piękność oblicza na ciele dobrze zbudowanym. Jak kolumny złote na podstawach srebrnych, tak piękne nogi na kształtnych stopach. Wdzięk żony rozwesela jej męża, a mądrość jej orzeźwia jego kości”(Syr26,15-18.13). Z taką pochwałą kobiety – małżonki kontrastuje w tradycji

„mądrościowej” niejedna przestroga przed pięknnością i wdziękiem kobiety, która nie jest własną żoną jako źródło pokusy i okazją do cudzołóstwa: „jej wdzięków niech serce twoje nie pragnie”(Prz6,25)a w Syr 9,1-9 ta sama przestroga wypowiedziana jest jeszcze dosadniej: „Odwróć oko od pięknej kobiety, a nie przyglądaj się obcej pięknności; przez pięknność kobiety wielu zeszło na złe drogi, przez nią bowiem miłość namiętna rozpała się jak ogień”. Znaczenie tekstów mądrościowych jest nade wszystko wychowawcze. Uczą one cnoty, starają się zabezpieczyć ład moralny, odwołując się do prawa Bożego, a zarazem do szeroko rozumianego doświadczenia. Odnaczają się też swoistą znajomością ludzkiego serca. Można powiedzieć, iż uprawiają własną psychologię moralności, bez popadania w psychologizm. Bliskie są więc Chrystusowemu odwołaniu się do serca(Mt5,27-28) – jednak nie można stwierdzić że wykazują dążność do zasadniczego przeobrażenia etosu. Znajomość wnętrza ludzkiego autorzy tych Ksiąg wykorzystują do nauczania moralności raczej obronie tego etosu, który zastają i zasadniczo akceptują. Czasem któryś, jak np. Kohelet akceptację tę wiąże z własną „filozofią” ludzkiej egzystencji, co ma swój wpływ na sposób formułowania przestróg i rad, ale zasadniczych zrębów wartościowania etycznego nie zmienia. Na takie przekształcenie etosu trzeba będzie poczekać aż do Kazania na Górze. Natomiast owa bardzo wnikliwa znajomość psychologii człowieka , jaką znajdujemy w tradycji „mądrościowej”, nie była bez znaczenia, gdy chodzi o krąg bezpośrednich słuchaczy tego Kazania. Jeśli poprzez tradycję prorocką byli oni przygotowani do właściwego zrozumienia pojęcia „cudzołóstwa”, to poprzez tradycję mądrościową byli także przygotowani do zrozumienia tych słów, które mówią o „patrzeniu pożądliwym” jako o „cudzołożeniu sercem”. Do analizy pożądania w Kazaniu na Górze wypadnie nam jeszcze powrócić.

MÓWIĄ WIELCY

Maryja stała się nam niebem, niosąc Boga, który do Niej zstąpił i w Niej zamieszkał /św. Efreem Syryjczyk 300-373/.

SŁOWO OJCA ŚW. FRANCISZKA

Pan nam powtarza: „Nie bójcie się!” (Łk2,10). I ja także wam mówię: Nie lękajcie się!

UŚMIECHNIJ SIĘ

ZDROWY SEN. Świeżo nominowany biskup skarżył się papieżowi Janowi XXIII, że prawie nie może spać, bo tak mocno przygniata go ciężar urzędu. Wówczas Ojciec Święty wziął go na bok i współczująco wyszeptał mu do ucha: „W pierwszych tygodniach pontyfikatu i mnie nie wiodło się inaczej, ale potem we śnie ujrzałem mojego Anioła Stróża, który zwrócił się do mnie słowami: < Ależ Janie, nie rób się taki ważny!> Odtąd znowu zacząłem dobrze spać” .

MODLITWA – AKT ZAWIERZENIA NIEPOKALANEMU SERCU MARYI, KRÓLOWEJ POLSKI.

Niepokalana Matko Jezusa i Matko moja- Maryjo, Królowo Polski! Biorąc za wzór błogosławionego Jana Pawła II mówię dziś: cały jestem Twój. Twojemu Niekokalnemu Sercu zawieram całego siebie, wszystko czym jestem; mój umysł, serce, wolę, ciało, zmysły, emocje, pamięć, zranienia, słabości, moją przeszłość od chwili poczęcia, terażniejszość i przyszłość wraz ze śmiercią cielesną- każdy mój krok, czyn, słowo i myśl. Twojemu Niekokalnemu Sercu zawieram także moją rodzinę i wszystko, co posiadam. Tobie oddaję wszystkie moje prace, modlitwy i cierpienia. Ty najlepsza Matko chroń mnie i moich bliskich od złego. Upraszał nam łaski potrzebne do przemiany i uzdrowienia. Prowadź po drogach życia i posługuj się nami do budowania Królestwa Twojego Syna Jezusa Chrystusa- jedyne Zbawiciela świata, od którego pochodzi wszelkie dobro, prawda i życie. Amen.